

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/93/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220010673
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2220010673.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného L. D., nar. XX.XX.XXXX v F., pre zločin nedovolenj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29.09.2021 č. k. 4T/88/2020-98, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.02.2022 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného L. D., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29.09.2021 č. k. 4T/88/2020-98 bol obžalovaný L. D., uznaný vinným zo spáchania zločin nedovolenj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 2. júna 2019 v Bratislave v Petržalke v kasíne s názvom Monaco od neznámej osoby kúpil a do dňa 3. júna 2019 do 15.15 hod. v meste Veľký Meder, na Železničnej ulici pri miestnej vlakovej stanici na parkovisku pre motorové vozidlá neoprávnenne prechovával v ľavom prednom vrecku svojich nohavíc 1 ks igelitový sáčok s obsahom ružovej kryštalickej látky s hmotnosťou 580 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 74 % hmotnostných, teda 429 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 11 bežných jednotlivých dávok drogy v minimálnej hodnote 14,50 eur a 1 ks igelitový sáčok s obsahom bielej kryštalickej látky s hmotnosťou 870 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 41,9 % hmotnostných s prímiesou metylsulfonyletánu, teda 327 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 8 bežných jednotlivých dávok drogy v minimálnej hodnote 19,50 eur, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody sa zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona uložil obžalovanému aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 98-100 spisu.

Z obsahu spisu vyplýva, že Okresná prokuratúra Dunajská Streda podala dňa 10.09.2020 pod číslom 1Pv/391/19 obžalobu podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku na L. D. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona na skutkovom základe obžaloby.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 29.09.2021 po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. V dôsledku vyhlásenia o vine okresný súd rozhodol o tom, že vykoná dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste resp. náhrade škody, či ochranným opatrením. Okresný súd následne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním znaleckého posudku znalca MUDr. Mária Straku, listinnými dôkazmi (lustrácia RT a ostatný spisový materiál). Vo vzťahu k uloženiu trestu okresný súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 9 x súdne trestaný, prvýkrát v roku 2008, prvé jeho 2 odsúdenia sú zahľadené, naposledy bol odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/110/2011 zo dňa 29.06.2016 pre prečin podvodu a v súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol v minulosti právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť, najmä za trestné činy majetkovej povahy. Na strane obžalovaného okresný súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa priznal spáchanému skutku a svoje konanie oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že v minulosti už bol viackrát súdne trestaný. Pri rovnováhe poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti pri použití § 38 odsek 2 Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 3 rokov s tým, že podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia z dôvodu, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku sa už nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v súvislosti s uložením ochranného liečenia sám sa vyjadril, že pokiaľ bol na slobode, drogy, a to pervitín užíval 2 - 3-krát týždenne. S poukazom na záver znaleckého posudku znalca MUDr. Mária Straku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorého vyplýva, že pobyt obžalovaného na slobode zo psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nie je nebezpečný, avšak je potrebné mu nariadiť ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou jeho výkonu pre prítomnú psychickú látkovú závislosť na psychostimulanciách - metamfetamínoch. Z tohto dôvodu podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona obžalovanému súd uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, ktoré bude vykonávať počas výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote čo do výroku o treste podal odvolanie obžalovaný, ktoré zároveň aj písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (č. I. 101 spisu).

Obžalovaný uviedol, že nesúhlasí s predmetným rozsudkom. Považuje trest vo výmere 3 roky za neprimerane prísny a to najmä s prihliadnutím na priznanie sa obžalovaného k žalovanému skutku. Obžalovaný bol pri objasňovaní trestnej činnosti aj nápomocný, čo okresný súd rovnako nezohľadnil. Z týchto dôvodov navrhuje aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil obžalovanému miernejší trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby.

Prokurátor sa po vyhlásení rozsudku ihneď vzdal práva podať odvolanie.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 01.02.2022 prostredníctvom videokonferenčného zariadenia za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu, na ktorom oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné a to vzhľadom na to, že rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda považuje za zákonné a vecne správne, uložený trest za zákonný a primeraný. Obhajca obžalovaného poukázal na písomné dôvody odvolania a navrhol, aby obžalovanému bol uložený miernejší trest odňatia slobody v zmysle ich návrhu. Obžalovaný uviedol, že svoj čin ľutuje.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma

zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd sa s rozhodnutím okresného súdu stotožňuje, plne naň odkazuje a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretická východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonitosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňa aj zákaz ukladania nehumánnych a neprimeraných trestov. Páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013).

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému

postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje odvolací súd za primeraný, zákonný a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný napadol rozsudok okresného súdu výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 27.01.2021 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom okresného prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výkonom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Okresný súd u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval. Správne vyhodnotil aj existenciu jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený. Odvolací súd považuje uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky za zákonný a spravodlivý. V prospech obžalovaného vyznela skutočnosť, že obžalovaný sa ku skutku kladený ma za vinu priznal a svoj čin úprimne oľutoval. Na druhej strane obžalovaný bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný a hľadá sa na neho ako na špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu-rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, odvolací súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky (teda na úplne dolnej hranici trestnej sadzby) za zákonný a spravodlivý a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto ani odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. Rovnako je správne aj zaradenie obžalovaného do stredného stupňa stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia, keď obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. Okresný súd zároveň správne podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Už len záverom s prihladením na námietky obžalovaného podaných prostredníctvom obhajcu kedy namietal, že okresný súd nezohľadnil to, že obžalovaný bol nápomocný pri objasnení trestnej činnosti, odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného

zákona, odvolací súd poukazuje na to, že vyhlásenie viny obžalovaným nemôže byť posudzované ako poľahčujúca okolnosť podľa cit. ustanovenia, pretože trestné činy sa objasňujú v prípravnom konaní a nie na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd v tejto súvislosti ďalej poukazuje na trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku, podľa ktorého, súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.

Vychádzajúc nielen z citovaného zjednocujúceho stanoviska, ale aj z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona odvolací súd konštatuje, že pre priznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti sa vyžaduje určitá aktivita obvineného vo vzťahu k orgánom prípravného konania, ktorého účelom je objasňovanie trestnej činnosti, spočívajúca v poskytnutí takej súčinnosti, bez ktorej by k objasneniu určitých podstatných skutkových okolností došlo len s vynaložením nezanedbateľného úsilia orgánov činných v trestnom konaní, samotné vydanie omamných a psychotropných látok príslušníkom polície obžalovaným nie je možné spojovať s takouto aktivitou.

K odvolacej námietke obhajoby v tom smere, že okresný súd pochybil pri určení výmery trestu, nakoľko vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a na jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasnení žalovaného trestného činu, prichádzalo do úvahy uloženie miernejšieho trestu, odvolací súd dodáva, že okresný súd sa síce v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal predpokladmi pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. e), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, ale podľa názoru odvolacieho súdu tieto nie sú dané.

Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Za pomery páchatelia odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatelia, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatelia od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatelia, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatelia o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod..

V zmysle § 39 ods. 2 písm. e) môže súd mimoriadne znížiť trest odňatia slobody u páchatelia, ktorý sa zvlášť významnou mierou podieľal na objasnení niektorého z trestných činov uvedených v tomto ustanovení, prípadne iného obzvlášť závažného zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, alebo ktorý sa podieľal na zistení alebo usvedčení páchatelia niektorého z týchto trestných činov tým, že poskytol v trestnom konaní dôkazy o takom čine. Súd môže takto postupovať vtedy, ak má vzhľadom na povahu a závažnosť trestného činu zároveň za to, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Zároveň je však vylúčené zníženie trestu odňatia slobody podľa tohto ustanovenia voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, o ktorom poskytol dôkazy v trestnom konaní. Rovnako súd môže mimoriadne znížiť trest odňatia slobody u obžalovaného podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, ktorý učiní vyhlásenie o vine, ale aj v tejto súvislosti je potrebné upriamiť pozornosť na význam slova „môže“, pretože obžalovaný nemá automaticky na mimoriadne zníženie trestu právny nárok, tak ako aj v tomto prípade, kedy obžalovaný je 9 krát súdne trestaný, hľadá sa na neho ako na špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti a účel trestu by sa minul svojmu účinku.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku a tiež § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.